

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak			
Helyben:		Vidékre:	
Egész évre	12 korona	Egész évre	20 korona
Fél évre	6 "	Fél évre	10 "
Negyed évre	3 "	Negyed évre	5 "
Egy óra	1 "	Egy óra	2 "

Felelős szerkesztő
Kutasi Imre.

Szerkesztőség Csapó-utca 9. sz.
Kiadóhivatal Csapó-utca 9. sz.
Hirdetések a legmérsékeltbb árszámítás mellett vétetnek fel

Furcsa háboru.

Debreczen, jan. 4.

A német osztrák és francia gazdák nyomában mi is ráléptünk a buzatermelésnél kísérletezés útjára s nem is egy, de sokféle változatát hoztuk be és termeljük is a nyugaton már majdnem általános használatba ment angol és amerikai buza-fajoknak. És mik a tapasztalatok? A kísérletek sok helyütt beváltak, némely helyütt meg csütörtököt mondtak. Emiatt az idegen buzákat jól hozosodtak s a honi buzákat kétszeresen is meghaladó eredménnyel fizettek; amott meg becsültek s ocsu, szemét lett a kísérletező fáradságának jutalma.

Ezek a tapasztalatok azután két pártra osztották a gazdákat. Az egyik rész tartozkodott az új buzafajták mellett s érveit a sikerült kísérletek tanulságaira alapította, egy másik csoport csalhatatlan dogmává állította föl, hogy a magyar földre csak a magyar buza való, s ezt a tételt a sikertelenül végződött termelési kísérletek tanulságaival indokolta. Mondani sem kell, hisz világos bárki előtt, hogy a küzdő pártok egyikének sincs igaza. A sikerült kísérletek ugyanis épp oly kevésbé tehetik elfogadhatóvá azt a tételt, hogy föltétlenül

helyes az új buzafajok termelésére átmenni mint ahogy arról sem győzhetnek meg a sikertelen kísérletek, hogy teljességgel le kell mondanunk az idegen buzákról. — Az eddigi kísérletek semmit sem döntöttek el véglegesen. — Ellenben beigazolódott az, hogy például a tarbuzák nem szenvednek annyit a rozsdától, mint hazai buzafajtáink, hogy nem is dőlnek meg olyan könnyen és hogy bővebben teremnek. Viszont áll az is, hogy későbbi érszűk, hogy a buza mirőssége és főként sikértartalma nem üti meg a hazai buzákat mértékét.

Ennyiben teljesen tisztultak a nézetek. S ezt tudva, a gazdákra lett bízva, hogy miként cselekedjenek. Kiki tehet és tegyen úgy, ahogy jónak látja.

A buza rozsdájának tanulmányozása közben most megint élére lett állítva a buzakérdés. És a pártok újból fölkerekedtek s farkasszemet néznek egymással. — Folyik a szó- és tollharc. Az egyik párt halomra dönti és tönkreveri a másikat érveivel együtt. Tájékozatlansággal, tudatlansággal vádolják egymást s a tudományosság nagy kárára személyeskedő jellegűvé válik a tollharc. Az arany középutra sehol nem találunk. Hogy mi haszna van ebből a legközelebbiből érdekelt praxisnak, azt ugyan nem tudjuk, de hogy az annyira kívánatos és fontos kísérletezés

és magnemesítés sem jut vele sokkal előbbre, már abban bizonyosak vagyunk.

Szerencse, hogy a kérdés megoldása nem a kontroverz elvek harcainak mulik. Így bizonyára beárnyékolnak s sárban, melyből kérdés, hogy idejében volnánk a képesek kilábolni. Még mielő t. i. a buza-kérdés agyon nem nyomorítaná a gazdákat. Örömmel konstatáljuk, hogy a fontos dologba a földművelésügyi kormány is beleavatkozott s a termékek fokozása, a magvak nemesítése és egyáltalán a vetőmag termelés ügyének fellendítésére egy tekintélyes összeget vett fel a folyó évi költségvetésbe.

És a mikor felső helyen is elismerik hogy a bővebben termő növény változatok felkarolására, a hazai magvak nemesítésére immár égető a szükség, — ezzel nyilvánosan dokumentálva van az is, hogy az elméletek harcban álló emberi meddő harcaikkal sehogysem viszik előbbre magát az ügyet sőt mulasztás vádjára is érheti őket abban, hogy a pozitív eredményekre való törekvést eddigelé figyelmen kívül hagyták.

A furcsa háborunak Darányi most erős kézzel szab határt. A tudományos köröket a harc helyett kutatásra, kísérletezésre, magamemesítésre és nemesített magvak előállítására utalja, hogy így a hazai és idegen buzákat összehasonlításával és ke-

Tárcza.

Barátomhoz.

1901 decz. 31.

Nem illek én e csillogó keretbe
Mosolygó boldog emberek közé,
Lelkem sötétítő gyászos éjszakája
A fényt elűzné — elsötéténé.

Ah! mert derülhet fény az éjszakára
Egy pillanatra kelhet fény, sugár
Mikor a tőleg ülte napsugár csak
A rózsás hajnal pirkadásra vár.

De lelkeket a Polus éjszakája
Örök sötétje, gyásza fonja át,
Tudom nem látja megtörő szemem,
Éjféli napnak késő hajnalát.

Nem illek én e csillogó keretbe,
Mosolygó, boldog emberek közé,
Vágyom a lélek csendes othonába,
Korhadt kereszték — bus lombok közé.

Schwarz Dóri.

Az eperjesi hóhér.

Irtá: Krudy Gyula.

I. A hóhérnak a háza a domb alatt volt,
de a hóhér soha sem volt otthon.
Abban az időben a D. 1717. nagyon ki-
kapcsák voltak az eperjesi asszonyok. És a

hóhérnak olyan fekete szakála volt, mint a fenyves erdő éjjel; fényes; haja hosszú volt és lágy, mint a népmese; szemének olyan fényessége volt, mint az alkonyati tónak, a melynek szélein gyenge nád susog; válla széles volt, mint a kassai dom kapuja; termete egyenes volt, mint a legszebb lucz fenyő az erdős Kárpátokban; izmos volt, mint egy bölény. — Huszonhat éves volt. A hóhér háza a domb alatt volt, de a hóhér sohasem volt otthon.

Ezt mindenki tudta Eperjesen.

De hogy honnan tudták ezt mindnyájan Eperjesen, az valóba megfeszíthetetlen titok. Sőt a bártfai Ötvösné, Wildmayerné is tudta, a ki sokkal drágább volt az urának minden aranyánál, a mit pinzéiben régi hordók akonaiha eldugdosva tartogatott; — és este azt kérdezte az urától:

— Merre jár az eperjesi hóhér vajjon? Világba bujdosott tán, vagy fél az emberek-től? Vagy a kísértetektől retteg?

Senki sem tudta, hol jár az eperjesi hóhér. A hatóságnak éppen ez időtájt nem volt szüksége a hóhérra, asszonyok, emberek tisztességesen viselték magukat, a mit hallani lehetett is elkövetett bűnökről a vásárokon és a templomokban, szeszélyáradás, bebizonyítani nem tudják őket. Így az eperjesi hóhért senki sem vonhatta felelősségre, hogy miért nem tartja magát otthon.

Vagy tán otthon is volt mindig csak az asszonyok, emberek nem tudták? Tudták, nem tudták: asszonyoknak, embereknek semmi közük a hóhérhoz, a hóhér házához, a mit minden jámbor léleknek kerülni kellett ezen idő törvényei szerint.

II. A hóhérnak nagy, vörös kőből épült háza volt. Senkinek se volt olyan háza, mint a hóhérnak, mert senki se akart olyanformájú házban lakni, mint a hóhér. Nagy udvara volt a háznak, amit magas kőkerítés vett körül. A hóhérlégények háza ott húzódtak meg a kerítésen kívül mint aféle putrik a palota mellett. A hóhér nagy ur volt. A legényei alattvalói voltak. Ha kedves szottyant, leütötte valamelyik legényének fejét. Igaz, hogy ilyenhez ritkán van kedve a hóhérnak, mert hisz ő utálja mesterségét. De az öreg Fábian mester, a régi hóhér, egyszer haragjában úgy találta a sarokban álló hosszú pallósát utánadobni az egyik legényének, hogy annak tőből lemetszette a fejét. A legényt — zsebrák utonálló volt korábban — a többi legények este szépen eltemették a temető árkába. — A fejét is melléje tették, hogy ha valamikor szüksége lenne rá, megtalálja; egy lengyel gyújtogató a legények közül még latin imádságot is mordított felette: Bizonyosan jobb dolog lesz a zsebráknak a tulsó világon, mint itt vol. Itt a kivégzettek csizmája volt az ő része; csizmát pedig olyan kevesen viseltek a hóhér ismerősei közül! Igaz, hogy néha aranyfonállal himezett topánkához is jutott a zsebrák, de ez ritkán fordult elő. Több volt a rengyos bocskor, mint a valamire való saru. Az öreg Fábian mester még husz esztendeig élt ezután, de többé soha sem haragudott; valamint azelőtt se haragudott soha. A hóhérok nem haragudnak soha.

A mostan is, az ifjabbik Fábian, aki hogy nem volt az igazi fia az öregnek,

resztezésével előállítsák az mire szükségünk van, — amely bővebb termékekkel jutalmaz, mint az eddig termelt fajta, ellenállóbb, koránérő, nem dől meg nem szenved rozsdától sem és minőség tekintetében sem áll alább. Erre van szükség. És erre vágyunk. S ha ezt elérjük, ám nagy dicsőség lesz ez Darányinak és még a tudományos férfiaknak is. A gazda pedig csak akkor jut abba a helyzetbe, hogy hasznát is láthatssa azoknak a tudományos törekvéseknek, amelyek eddig csak vágyait csigázták föl — de mindig csalódásba kergették, mert a buzakérdés termelési oldala lát soha teljesen meg nem világították!

Nagy Dezső.

A nagyvilágból.

— A kínai császárné és az idegenek. A Reuter ügynökségnek Pekingből azt jelentik, hogy a kínai császárné Mei beiga hittérítő meggyilkolásának ügyében már három rendeletet bocsátott ki, amelyekben a váfkesek megbüntetésére végett egy hivatalnokot nevez ki és a keresztények iránti jóindulatát hangsúlyozza. Ezt egyszerű bizonyítékának veszik a császárné amaz óhajának, hogy a hatalmat Pekingbe való visszatérésének idején kedvezőbben hangolja. Ezt a visszatérést a császárné állandóan nagy bizalmatlansággal nézi. Nem bírányoznak a jelek arra nézve sem, hogy erős befolyás működik, mely az idegen lakosság közt nyugtalanságot kelt.

— Nyakas ellenfelek. Az olasz hadsereg két tiszte a napokban összeveszett, aminek következménye kardpárbaj lett. — Két óra hosszat tartott a viadal, anélkül, hogy bármelyikük is megsebesült volna. A segédok szünetet tartottak, s ezalatt mindnyájan elmentek a közeli vendéglőbe, ahol jól ettek ittak és azután visszatértek a vívóterembe. A párbajnak néhány pillanat múlva vége volt,

mindenki tudta, kóborló cigányoktól vette meg negyven ezüst garasért három éves korában s így lehetett princz is, rablóivadék is az ifjabbik Eabián; az ifju hóhér szelíd volt mint az imádság.

A vörös háznak a kapuja kerékfű vasszögekkel volt háromszög alakjában kiverve: amennyi pernahajder, koldus az országutat járta ebben az időben, korcsmaajtón se zörögthetett volna hangosabban, mint a vörös ház kapuján. A kapun kinyílt egy kis ablak és egy tányérka rézgarast nyújtott ki valami láthatatlan kéz. Rengeteg pénzt gyűjtött az öreg Fábián, mert az ország összes rablóbandájának ő volt a főkurátora, az eperjesiek tudomása szerint.) Néha azon a kapun kopogtattak olyanok is, akiknek nem a tányérnyi rézgarasra volt szükségük. No hát azoknak nem nyílt meg a kis ablak. És azért vélte az ifju hóhérről, hogy minden soha odahaza.

III. Sutáknak hívták a főhőrlégényt, Suták fiatalkorában csunya bünbe esett. A kolostorokat és a templomokat fosztogatta. Nemzetiségére nézve semmi bizonyosat nem tudhatni. Ugyan nyelvet beszélt, amely abban az időben a középeurópai tolvajok és koldusok nyelve volt: nyolcféle nyelvből összerakva. De mégis inkább kis orosz volt, mint pogány török. — Lompes, torzonborz, aczélszurka ember volt. Kötégy szakállát havyalta az idő.

A lócsei vásárról peroszkált hazafelé

mert az egyik tiszt életveszélyes koponyavágást kapott. Haldokolva vitték a kórházba.

— A bajor Rózsa Sándor. Az augsburgi esküdtbiróság november 19-én halálra ítélte Kneiszl Mátyást, a bajor Rózsa Sándor néven ismert híres rablót, akit a tavasszal egy század katonaság és egy szakasz lovas csendőrség tudott csak elfogni, miután egy álló óráig tüzeltek arra a házra, amelyben Kneiszl elsáncolta magát. Kneiszl, mint Lipcséből jelentik, a birodalmi törvényszékhez főbbezett, de ez elvetette a főbbezést.

— Az angol flotta fejlesztése. Glasgowlól jelentik, hogy a clydei hajóépítők az admirálisától főhívást kaptak, hogy nyújtsanak be költségvetést két sorhajó, öt első osztályú pánczélos czirkáló és két harmadosztályú védett czirkáló építésére. — A sorhajók az egész angol haditengerészetben a legnagyobb tüzérségi felszereléssel láttatnak el. A megbízást a hajóépítésre azonnal meg fogják adni.

A miniszter a gazdasági oktatásról.

Debreczen, jun. 4.

Wlassics Gyula kultuszminiszter a magyar néptanítókhöz, abból az alkalomból, hogy a hivatalos Néptanítók Lapja gazdasági mellékletet indít, a lap élén a következő cikket teszi közzé:

Öt év előtt adtam ki a gazdasági ismétlő iskolák szervezetét és tantervét.

Ebben azon meggyőződés vezérelt, hogy hazánk különleges viszonyai között nem elég, ha a népiskola csak az általános alapvető ismereteket hinti szét a nép milliói közé, hanem szükséges, hogy népoktatásunknak addig csaknem meddő tagozatát: az ismétlő iskolát alakítsuk át olyan intézménnyé, a mely a hat éves elemi népiskola munkáját, a nemzeti népoktatást megzsilárdít-

törpe, hosszúsörényű lován (háynszor lep-ták el azt a lovat, míg a krizisek országából Eperjesig jutott), mikor egy mély utba ért alkonyattal. Csikorgó téli nap volt, korán besötétedett. Az aczélos égboltozaton keményen ragyogtak a csillagok, mint megannyi tüzes tekintet. Két oldalt a hegyeken regeli némasággal sötétlett a fenyő rengeteg. Sutákat, mire a mély ut közepére ért, utóli érte az éjszaka, amelynek sötét paripái még tán a halálánál is gyorsabban vagtának. De Suták másféle lödöbögést is hallott a háta mögött. — Felreált tehát az utból és megtapogatta a kését.

A lödöbögés mellette hallatszott, aztán megszűnt.

— Te vagy Suták, az eperjesi főhőrlégény?

Suták tudta, hogy nem látják, viszont ő se látta a kérdezőt, azért legjobbnak hitte hallgatni. A kérdező hangjából azt következett, hogy az vagy nagyon fiatal ember, (mert a téli hidegtől nagyon rekedtes volt a hang), — vagy pedig asszony.

— Ne félj, Suták! Nem jársz rosszal, ha beszélsz. Ez a tied lesz, ha három kérdésemre felelsz. A gazdádrol kérdezlek.

Ezzel valami csörrenés hallatszott a keményre fagyott országuton. Suták ebből meg tudta, hogy asszony az, a ki beszél, éles hallása pedig azt tudatta vele, hogy egy zacskó aranypénzt dobtak az országutra. — Körülbelül fogalma volt most már arról, hogy

ván, az ifjuságnak olyan elméleti, főleg gyakorlati ismereteket is nyújtson, a melyeket népünknek jövő életfoglalásában szükséges lesz.

Olyan ismereteket adjon, melyek az élet nehéz viszonyai között a nép küzdelmes munkájában megélhetést megkönnyítik, boldogulását előmozdítják,

Már akkor bizton számítottam hazám dörék néptanítói karának lelkes, buzgó támogatására. Mag voltam győződve, hogy a néptanítók eszméimet és céljaimat lelkesen fel fogják karolni, nemcsak a kitűzött cél nagy jelentősége miatt, de saját jól felfogott érdekünkben is.

Örömmel nyilvánítom, hogy a magyar tanítói karba helyezett bizalmam fényes igazolást nyert.

A gazdasági ismétlő-iskolai népoktatásunk öme fiatal sarja öt év alatt olyan hatalmas lendületet nyert, a minőt csakis a tanítói kar lelkesedése, kitartása s a tanfelügyelő kar buzgósága volt képes megteremteni.

Öt év alatt ezeknek az iskoláknak a száma közel kétezerre emelkedett. Az érdeklődés ezen intézmény iránt egy a községek, mint a törvényhozás részéről általános. A községek készséggel hozzánk meg a tőlük telhető áldozatot gyermekük gyakorlati oktatására. Az állam költségvetésben a gazdasági ismétlő iskolákra az 1897. évben felvett tizenhatezer korona a folyó évi költségvetésben már 150 000 koronára emelkedik.

A közoktatás minden ágazatánál és így igen természetesen a gazdasági ismétlő-iskolánál is főleg a belterjes fejlődésre helyezem a fősúlyt. E célból arra törekszem, hogy a tanítói kar minél alaposabb műveltséggel és szakértelemmel töltsse be nemes hivatását.

A néptanítók gazdasági kiképzését a földmívelési miniszter ur a tanítóképzőintézetekhez kirendelt szaktanítók és a külön-

mit fognak tőle kérdezni, azért hát gyorsan megszólalt:

— Itt vagyok! De aztán ne legyen zsinag annak a zacskónak a nyakában és ne legyen zsinag a te kezében sem.

— Nem lesz, Suták. — Első kérdésed ez: volt-e szeretője az eperjesi főhőrnak?

— Nem volt.

— Van-e szeretője mostan?

— Nincs.

— Mivel tölti hát napjait az eperjesi főhér?

Suták itt elhallgatott.

— Beszélj hát Suták. Három kérdésre kell felelned.

Suták nagyot séhajtott:

— Az olvasót pörgeti a legényeivel! Ugyan olvasót, a melyeknek hat oldala van, öt oldalán tizenöt halálfej van, mégis az az oldala a legcsunyább, a melyiken nem vigyorg a halálfej.

Ebből meg lehetett tudni azt, hogy az eperjesi főhér koczkázik a legényeivel.

— Hát az ördög bibliáját levelezi-e, a mire Johannes a vörös barát tavaly megtanította a bártfaiakat?

— A vörös barát Eperjesen is megfordult.

— Hát az ördög rózsafájáról tépegeti-e a rózsákat?

— Tavaly ott hervadt el egy gyönyörű bimbó az ablakában, azóta abból az ablakból

böző tanfolyamok által hathatósan előmozdítja. A tanítók gazdasági képzése s a gazdasági ismétlő iskola belterjes fejlődésének előmozdítása volt indító oka annak az elhatározásomnak is, hogy a Néptanítók Lapját olyan melléklettel látom el, amely kizárólag annak a nagy feladatnak a megoldását munkálja, hogy miként kell a népiskolát a gyakorlati életre eredményessé, gyümölcsözővé tenni?

A tanítói kar iránt érzett szeretettel és bizalommal bocsátom közre a Néptanítók Lapja első mellékletét, a »Gazdasági Ismétlő Iskola« t, azzal a hő óhajással, hogy legyen ez a lap egyik hathatós előmozdítója a népoktatás fölvirágzásának s ez által nemzetünk boldogulásának.

Isten áldása legyen a gazdasági ismétlőiskolák tanítóin és tanulóin!

Wlassics Gyula.

Belföldi dolgok.

Az új kereskedelmi szerződések. Bécsi tudósítónk jelenti, hogy a kereskedelmi szerződések megújítása tárgyában a jövő hónapban megkezdődnek a tárgyalások. A külügyminiszter már értesítette is Német-, Olasz-, Oroszország, Románia, Szerbia és Svájc területén levő diplomáciai képviselőinket és egyuttal fölkerítte őket, hogy a közteendő vámterifa-tervezetekre tegyék meg észrevételüket.

Reform-híresztelés. A kereskedelmi törvény régebben tervezett revíziójának munkálataihoz többek közt egy némely, a fogyasztási szövetkezetek működésére vonatkozó statisztikai adatok is szükségesek. E javéghől a kereskedelmi miniszterium illető osztálya már rég kibocsátott egy kérdőívet, megküldvén azt törvényhatóságoknak, kereskedelmi és iparkamaráknak. Ezzel az ürítatlan kérdőívvel kapcsolatban egész sereg reform hírmás került közelebb alapokba, mely hírmásokat egyenkint megegyeztetni állig érdemes.

nem látni egyebet, csak csillaghekkést őszi éjszakákon — telelt Suták.

— Hazudtál az imént. Azt mondtad nincs és nem is volt szeretője az eperjesi hóhérnak!

— Hisz azért hervadt el a bímbó — mormogta a hóhérlégény. Elegendő bolond volt hogy elhagyta hervadni.

— Ezzel azt akart mondani, hogy valaki epekedett a hóhér után és meghalt hüjában?

A hóhérlégény erre már hallgatott. Nem felejtette el az alkut. A kérdező is belátta, hogy hiába fakagtná tovább Sutákot. Megfordította a lovát és visszanyargalt arra, a merről jött.

Mikor elhangzott a lódobogás, Suták leszállt lováról és megkereste a zacskó pénzt. Hej, be édes gyönyörűséggel csörögtek odabenn a csikók! Suták megcsókolta a zacskót. Elmondta a szokásos babonás szavakat és örömeiben kikottyantotta:

— Még se mondtam meg, hogy a bárt fái ötvösné egy hónap óta az uram szeretője. Szép pénz az arany pénz, de a fejem még szebb.

Ezt már úgy sem hallotta senki, csak a téli éjszakában aluvó rengeteg. S így senki se mondott ellent Sutáknak a szépségről táplált véleményének.

VI. Az ég közepén járt már az az arany tányér, mikor Suták kizigiz lovacskaán azon a dülőton baktatott a mely Eperjes városa

Igy legutóbb a fogyasztási szövetkezetek, majd az egész szövetkezeti ügy készülő reformjáról adott hírt egyik-másik könyvomat. Ezen állítólagos reformokról a legilletékesebb helyen semmit sem tudnak s így nyilván megint csak a fentemlített kérdőívből puskázott hirkoholás az egész.

A boerek szabadságharcza

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jan. 4.

Az angol közvélemény lassankint felocsudik a legutolsó boer győzelem szibbasztó hatásából; a lapok, amennyire csak lehet törekednek kisebbiteni a győzelmet. Mulatságos ugyan, hogy ezt éppen a hivatalos kimutatás közzététele után teszik, mely az angolok twesfontaini vsszteségét még nagyobbak mutatta, mint az első perczben fog szülni az a mégemindig felsőbbbségi hang amelylyel az angolok a boerokról beszélnek.

Az Standard az írja, hogy a boerok nagyon is rózsás színben látják helyzetüket és azzal állítják magukbt, hogy Anglia pénz és emberáldozatot már hozni nem tud és reményét veszítve, elkedvetlenedve fogja abba hagyni a háborút. Steyn elnök híresztelése, a boerok helyzete ma kedvezőbb, mint egy év előtt, csak a boerok lankadó lelkesedése nek felbuzdítását célozza. Tévednek a boerok: Anglia az eddigi erélyeielyi fogja folytatni a háborút. És sikerülni is fog a boeroktól elvenni összes lökészetüket, felszerelésüket élelmiszereiket és így megadásra kényszeríteni őket, Ha a boerok majd kimerülve leteszik fegyvereiket, akkor be fogják látni, hogy az ő boldogulásukat, egyedüli reménységüket nem vitéségüktől, hanem az angolok nagy lelküségétől várhatják.

A csak teljesen el nem fogultak bizonyára mulatnának a Standard cikkén, ha nem volna tudvalevő dolog, hogy ezt a lapot a kormány sugalmazza. Így azután köny

alatt a hóhér házához vezet. Nem valami egyenesen ült lován. Aludt. Utközben megpróbálta korcsmaasztalon megpengetni a gyönyörű hangu csikókat.

Mikor a hóhérház közelebe ért, hirtelen mintegy varázsütésre felriadt álmából. A kapu nyitva volt a kapuban ott állott az ifjú hóhér és egy nagy vastag husángot tartott a kezében.

— Gyere csak, Suták gyere csak! — integetett az ifjabbik Fábán már jól megszűről.

Suták nem tudta mire vélni a dolgot. Dörgölte a szemét, dörgölte a homlokát. Mit akarhat tőle olyan sürgősen a gazda?

— Szállj le — parancsolta az ifjabbik Fábán, a mikor Suták a kapuhoz érkezett.

Suták leszállt a lováról és akkor — először életében: borzasztóan megharagudott az ifjabbik Fábán — nagyon megverte Sutákot a husánggal.

Mikor már megelégette a masnagolást, akkor azt mondta Sutáknak:

— Ezt azért kepted mert árulkodtál a szeretőmnél. Ezentul elköczkázhatjátok egymás pénzt, az én pénzemről nem vásik a fogatok, kutyák!

V. Anno Dei 1717 ben is éppen olyanok voltak asszonyok, mint ma. A gerendát nem látták még, ám a szállkát mindjárt észrevették. Még szerelmesük szemében is.

nyen érthetővé válik, miért beszél a boerok lankadó lelkesedéséről mikor az angol sereg van teljesen lehangelva. és hogy miért beszél mint biztosan bekövetkező dologról arról, ami jelenleg csak forró óhajítás és valószínűleg még sokáig az is fog maradni. Mert a harctéren éppen ellenkezőleg áll a dolog. A boerok lelkesedése most lángolóbb mint valaha, ami csak természetes is mikor egyik győzelmet a másik után aratják mikor annyi löször, hadizsákmány került kezeik közé, hogy ezzel ismét bőségesen szaporíthatják készletüket. Ha a boerok maguk nem gondoskodtak volna kellő felszerelésről, az angolok bőségesen jutattak nekik.

Nagyon merész tehát a Standardnak az a reménye, hogy majd ők veszik el a boerok felszerelését, mikor eddig mindig — megfordítva történt.

Egyről-másról.

Futó, kerti patak mellett
Árva gólya kelepelget.
Éjjel nappal egyre várja,
De csak nem tér vissza párja.

Árvább vagyok én ő nála!
Visszaterhet még a párja.
De azt, kiért szívem sajog,
Égbe vitték az angyalok!

A városi főmérnök ur valóságos ezermesternek bizonyul. Sok ügyes-bajos teendő mellett most már könyvnyomdával, papírüzlettel, könyv-kötéssel is bajlódik. Még megérjük, hogy nagyfelbuzdulásában a hadházi országotat is megcsináltalja.

A városi dijakok egyrésze újévi ajándékot kapott. Ezek is elmondhatják az egyszerű parasztai: »Adtál, Uram, esőt, de nincs benne köszönet!«

Uj diáklap jelent meg. Diákok csinálják, diákoknak. Diák lesz hát benne elég, csak aztán az »i d e á k« se hiányozznak belőle.

A rest, ki a nap leszálltat
Nehéz szívvel várja,
Könnyűszerrel Pilátushoz
Juthat vaesorára.

Itt van a sziveket gyönyörködtető farsang is. Karnevál ur most nem csörgős szónon, hanem silány parasztszékéren érkezett meg. Hanem azért lesz ám dinom-dánom. Leánykák epekedő szívét megszállja az édes reménység, hogy mielőbb kikötőrévbe kerülnek. Sajna, hogy igen soknak szomorú csaló dáslesza része.

Bérházi.

Petőfi koponyája.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jan. 4.

Kalandos hír kelt szárnyra, amely ha igaz volna, megbecsülhetetlen nyeresége lenne a magyar irodalomtörténetnek; megtalálták Petőfi Sándor koponyáját.

A koponya nyomára a Petőfi reliquiák egy lelkes kutatóját egy százsz születésű osztrák törzsorvos fiának a levele vezette. E levél szerint a törzsorvos, aki a segesvári csatában a hatvankettedik osztrák gyalogezredből az orosz sereg egészségügyi csapatához volt beosztva, a csata után bejárta a fejéregyházi sikot, s rátalált Petőfi holttestére,

amelyet az arczról is, meg a hadsegédi jelvényekről is fölismeret.

Az orvos ekkor levágta Petőfi fejét, magával vitte, s az első alkalommal, amint tehetette, annak rendje és módja szerint preparálta, s esztendőig a legnagyobb titokban őrizte a drága ereklyét.

Végre, mint halálos ágyán a fiának — aki mindezt az említett levélben leírta — megvallotta, nem bírván kiállni a koponya üres tekintetét, s névtelen darab gyanánt odaajándékozta a nagyszabeni román szeminarium gyűjteményének, ahol ma is tényleg az illető törzsorvos ajándéka gyanánt tartatik számon.

Jókai Mór, akit a B. H. tudósítója ebben az ügyben fölkeresett, tanúnak ajánlkozott, hogy kétségtelenül meg lehessen állapítani a koponya hitelességét, s Szana Tamás, a Petőfi-társaság titkára nem tartja föltétlenül biztosnak a kutatás sikerét, de ő maga biztatta legjobban a kutatót, hogy ne csüggedjen e nagyon is romantikus történet kifürkészésében.

Ha igaz a dolog, akkor szegény Petőfi a nagyszabeni román szeminariumban ugyan csak furcsa helyen töltötte el ezt a félszázadot. Hogy azonban igaz e, azt, sajnos, kétségbe vonatja velünk az egész történet nagyfokú valószínűtlensége.

Öt hétig álomban.

A természet csodája.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, jan. 4.

A nográdvadkerti csodáról már megemlékeztünk. Az öt héten át egyfolytában alvó parasztemyecske különös esete az, a melynek messze földről csudájára jártak az emberek a kis nógrádmegyei faluba.

Most aztán arról értesít tudósítónk, hogy a mélyen alvó asszony föléradt. Karácsony másodnapján olyas valami érzés riasztotta föl, mintha bal füléből forró víz ömlenék ki. A fülből tényleg ki is folyt valami zavaros savó, míg maga a fül egészséges, jól hall. Az orvosok beigazolták vélték az agyburok betegségre tett diagnózisukat.

Fölbredése óta csak éjjelenként aludt. Normális volt minden tekintetben és dolgait rendesen végezte. Hogy mi történt azonban öt hétig, arra nem emlékszik. Az utóbbi hetet ábrán töltötte.

Tegnap erős főfájásról panaszkodott és ma ismét álomba merült; beállott a régi alvó állapot minden fázisában.

A belgyógyászok minden fáradozása a betegség gyógyítása körül ez ideig semmi sikerrel nem járt s most már egy hírneves ideggyógyorvos hívnak le Budapestről, a ki hipnozissal fogja megkísérteni a beteg gyógyítását.

Érdekes, hogy már áldozata is van az esetnek. Vasgyuró Pista odavaló parasztlégényt annyira megrázkódtatta az alvó menyecske látása és a habonás asszonyok imádkozása, hogy a különben is istenfélő legényen kitért az elmezavar.

Vallási tébolyba esett és a szobában párnákból készített oltár előtt éjjel nappal térdelve folyton ezt imádkozta: »Prágai kis

Jézuska, szabadíts meg tőle! Prágai kis Jézuska, szabadíts meg tőle! Tébolydába kellett a szegényt szállítani.

NAPIHIREK.

— **Előfizetőinkhez.** Tisztelettel kérjük előfizetőinket, sziveskedjenek a következő évnegyedre előfizetéseiket megújítani. Kérjük azokat is, kik a lap árával hátraleltek, sziveskedjenek ezt mielőbb beküldeni, nehogy a lap szétküldésében fennakadás történjék.

— **Az új szolgabírák.** A közelebb megválasztott új szolgabírákat már elhelyezte a főispán. E szerint Miskolczy Lajos marad a központban Ludány Géza a szoboszlói, Magi Elek pedig a bősörményi főszolgabíróvá megy.

— **A filléregylet tea estélye.** Bizonyára több oldalról nyilvánult óhajnak kívánt lehet tenni a filléregylet, midőn elhatározta, hogy két évi szünetelés után f. é. február hó 15-én a Bika szálló dísztermében tea estélyt rendez. A téli évad egyik legkedvesebb, úgy szólván családias mulatsága volt ez mindig, s így bizonyára nagyon megfogja örvendeztetni városunk fiatal urhölgyeit az a kellemes hír, hogy ez idén újra lesz tea estély. Az előkészületek megtételére — mint halljuk — rendező bizottságot alakít.

— **Simonffy Béla dr. utóda.** A nemrég elhunyt ügyész utódának kérdésével foglalkozik most a közvélemény. Mint leghihetőbb tartja magát a hír, hogy az ügyészi helyre Oláh Miklós dr. törvényszéki bírónak van legtöbb kilátása. A főügyészi állásra pedig Szeőke István dr. törvényszéki bíró van ki szemelve. Mind a kettő érdemes, nagyképzetségű férfi, kik méltán megérdemlik, ha az állásokat velük töltik be.

— **Városi közgyűlés.** Debreczen város törvényhatósági bizottsága január hónapi közgyűlését 30-án tartja meg a városháza nagy tanácstermében. A közgyűlésen több olyan tárgy kerül elő, mely vitát fog provokálni.

— **Kereskedő csőd alatt.** Klein Jakab debreczeni posztókereskedő régi üzlete az ismert sorsra jutott. A debreczeni kir. törvényszék, mint csődbíróság jelenti, hogy elrendelte ellene a csődöt. A csőd bejelentési határideje február 28. Csődbiztos Deák Ferencz törvényszéki bíró, tömeggondnok Tervey Tamás doktor, helyettese Vásár helyi Zoltán dr.

— **Kevesebb egy zsebtolvajjal.** Pollacsok Lajos csavargó ismert alakja volt a rendőrségnek. Nem történhetett volna olyan zsebtolvajlás, hogy neki része nem lett volna benne. A sok herceze-hurczát végtére maga is megunta s hajójegyet váltott kivitorlázott Amerikába. Onnan irt levelet egyik rendőrfogalmazónak, melyben erősen fogadkozik hogy becsületes utra fog térni. Hát aztjól is teszi mert Amerikában könnyűszerrel elbának a zsebtolvajokkal.

— **Vérezgő köfaragó.** Valahonnan Talián országból vetődött Debreczenbe Valentin József köfaragó, ki tegnap életjelt adott magáról, mégpedig nem is a legszebb módon Kovács Sándorral pityizálgatott együtt, aki

Valentin pálinkáját kifizetni. A havsvérű olasz oly nagy dübrre lobbant erre, hogy késrántott elő és árdöfte vele Kovács balkarját. A rendőrség letartóztatta a hirtelen kezű olaszt.

— **Mikor a közönség lapot szerkeszt.** Nagyváradon eset meg ez a furcsa eset. A Nagyváradai Napló szerkesztőségének jött az az ötlete, hogy olvasó közönségével csináltassa meg lapja újví számát. Mert ez volna régi ábrándja elérhetetlen vágyódása minden vidéki újságírónak, hogy t. i. maga a vidéki közönség szerkesztesse meg az ő lapját. Nos ebben a különleges számban van minden rovart. Vezérezkik, verses és próza tárcza antrofilé, öt különféle cím, tiz hasábos Hírek rovat, Színház, Irodalom, rovat, mind; mind az intelligensebb olvasók tollával tölte ki. Természetesen itt minden minden, minden névvel van ellátva, a hasábos cikkekétől a három négy soros hírekig. Ez az ötlet a maga nemében mindenesetre érdekes de nem igen hiszük, hogy a közönség kitartással bírná forgatni a tollat, melyet egy napra letettek kedvükért a professzionátus zsurnaliszták s mely mégis csak az ő kezükbe illik legjobban.

— **Lezuhant a pinczébe.** Alatik Mária 19 éves eselédleány tegnap este ahogy gazdája lakásán le akart menni a pinczébe, az első lépcső foknál megcsuszott és így a 32 lépcsőn végig lezuhant. A leány eltörte bal karját és belső sérüléseket is szenvedett.

— **Véres verekedés.** Zih Ferencz és Nagy József tanyatulajdonosok örökös harcban állottak egymással. Az ellenségeskedés nem lohaldt az idővel sőt jobban fellángolt. A hol csak tehettek, igyekeztek egymásnak kárt okozni. Tegnap este Zih Ferencz a fiával együtt rátört Nagy Józsefre, hogy leszámoljon vele. Nagy József éppen a kapuban állott, mikor a két ember rátört és saját védelmére egy husángot kapott fel, melylyel úgy fejbevágtta Zih Istvánt, hogy a mindjárt összorogyott. Erre Zih Ferencz rárentott Nagy Józsefre s a kezében levő kést beledöfte. Nagy József kiáltozására többen odafutottak és elválasztották a küzdőket. A véres támadásnak a bíróság előtt lesz a folytatása.

— **Megfojtotta az édes atyját.** Győri József sár-szent István földműves tartalékos huszárt, apagyilkossá tette a fellobbanó hirtelen harag. A szerencsétlen embernek az édesatyja részeges, kötekedő és szivtelen volt, aki még a saját gyermekeit is folytonosan üldözte. Az apa és a fia állandóan hadilábon állottak, a végzetes napon is a részeges apa megtámadta késsel katonaviselt fiát, a ki önvédelemből úgy megszorította támadójának anyakát, hogy az pár vonaglás után kezei között meghalt. Győri József, hogy syörnyű tettét elpálástolja, édesatyja holttestét a lovak közé dobta. A lovak azután összevissza rugdalták ugyan a holttestet; de azért mégis kitudódott, hogy Győri előbb megfojtotta atyját és csak azután dobata a lovak patái alá. Az apagyilkos önként jelentkezett a nagydoroghi csendőrségnél, honnan a szegzárdi kir. ügyészség fogházába kísérték, a melynek most szomorú lakója.

— **Vakmerő támadás.** Gelberger Mór marhakereskedő, ki a Jókai-utcán lakik, csaknem áldozata lett egy vakmerő rabló-támadásnak. Budapestről tért haza a hajnali vonattal s amint a sötét utcában haladt, egy alak állott elébe s botjával faláje sujtott miközben pénzt követelt tőle. Az ütés váilon érte Gelbergert és ez a szerencséje mert különben életével adózhatott volna. Gelberger nem vesztette el lélekjelenetét,

hanem ő is botot emelt s arcba ütötte vele a támadót, aki ezután elmenekült. A rendőrség széleskörű vizsgálatot indított meg annak kiderítésére, hogy kilehetett az ismeretlen támadó.

— **Főlismerő örült.** Tegnap lapunkban megírtuk, hogy a rendőrség Kut-utcán egy ott csatangoló örült embert elfogott. Tegnap megjelent a kórházi gondnoknál egy öreg ember Diószegi Mihály és kérte a gondnokot, hogy szeretné megnézni az örültet, mert azt hiszi, hogy az az ő fia lesz. A gondnok készséggel teljesítette az öreg ember kérését és megmutatta az örültet. Az öreg a fiára ösmert benne. A kórházban továbbra is ott tartják a szerencsétlen embert.

— **Sorshuzás.** A sorozás előjártéka f. hó 8-án szerdán délelőtt 9 órakor tartatik meg a városháza nagy tanácstermében és pedig azon debreczeni illetőségű állításköteles ifjak részére, kik az 1881 évben születtek. Ezek vagy maguk húzzák ki azon sorsszámot, mely a sorozó bizottság elé vezetés sorrendjét állapítja meg, vagy helyettük sorsszámot szüleiik avagy igazolt meghatalmazottjuk is húzzának, ha pedig sem maguk sem meghatalmazottjuk nem lenne jelen, úgy az ilyen helyett a hivatalos közegek húzzák ki a számot. A sorshuzás Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnöklése alatt történik s jelen lesznek. Oláh Károly tanácsnok, Vecsey Viktor és Pálffy Gábor városi biz. tagok és a katonai ügyosztály 2 tisztviselője. E helyen megemlítjük, hogy városunkban az idén a fősorozás márczius hó 20, 21, 22, 24 és 26 napjain tartatik meg, és pedig nem a Pavilon laktanyában levő rendes sorozó helyiségben, hanem Csapó utca 17 szám alatt levő »Korona« vendéglő földszinti helyiségében.

— **A balkezü.** Bérés János tanonczot nagyon elkeserítette, hogy társai balkezűnek gúnyolták. Tegnap is összevesztett e miatt Kiss András nevű tanonczársával és szóváltás közben úgy megütötte egy darab téglával, hogy a tréfálkozó Kiss Andrásnak éppen két fogja lett miatta esedékessé. A mérges tanoncz ellen vizsgálatot indított a rendőrség.

— **A tolvajlás rangsorozata.** Egyik amerikai lapban olvassuk ezt a jóízű megkülönböztetést: A ki egy millió dollárt képes elemelni, az »zszenialis stiklit« követett el. Aki 100.000. más tulajdonát képező dollárnak helyezi magát birtokába, az »ügyes ember« 25 000 egyfogással elemelt dollár sajuvalatos »pénztári tévedés.« 10 000 dollártól lefelé a »dolog komolyabb lesz. Ilyenkor már »rendtelenség« ről kezdődik a törvénytelenység, mely a bizalommal való visszaélésre változik, mihielyt 500 dollárra olvad le az elikkasztott pénznek az összege. — Aki 100 dollárt vesz el szomszédjától, az már »tolvaj« és aki beéri ötvennel, az gaz ember. — De őrizkedjél, hogy egy darab húst, vagy kenyert rabolj, melylyel éhező gyermekeid éhségét csilapítod. Ezzel »a társadalomnak izensz hadat« és elkerül minden becsületes ember, miképen elkerül a pestist. . .

— **Elfogott betörő.** Jó fogást csinált tegnap Szócs rendőrbiztos. Egy körözött betörőt fogott el a ki Nyiregyházán követett el betörést. A nyiregyházi rendőrség táviratban értesítette a rendőrséget, hogy ott egy Csalós Mihály nevű lakatos segéd betörést követett el és Debreczen felé vette az útját. A rendőrség a távirat vétele után rögtön megbizta Szócs biztost, hogy nyomozza ki a betörőt

és fogja el. Szócs nyomozni kezdett a betörő után és hamarosan el is fogta a Vár utcai iparos szállóban. Csalós beösmert, hogy ő követte el a betörést egy pinczér fiu segítségével. A lopott tárgyakat aztán testvériesen megosztották. Csalóst ma elszállították illetőségi helyére nyiregyházára.

— **Hitel és bosszu.** Vad János napszámos nagyon megnehezített Kiss Pál kereskedőre, mert az nem akart hitelbe adni neki egy kiló riskását. A megsértett ember bosszujával tört éjjel a kereskedő házára s három üveg táblát hamarosan beütött. Tette azonban kiderült s most Vad Jánost rendőrfogja szelidítés alá.

— **Eladó szálló.** A Martinkán 4 nyilas szálló hozzá tartozó épületekkel együtt eladó. Értekezhetni lapunk kiadó hivatalában.

Ellenőrzési szemlén

Elárulja önmagát.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, január 4.

Egy érdekes s az érdekeltekre nézve egyben szomorú jelenet játszódott le Kolozsvárt a most mult december 28-án a helybeli hadkiegészítő parancsnokságnál megtartott ellenőrzési szemlén.

Demeter Gy. kapusi földmives ki szintén be volt hívva, ott ügyelgett katonakönyvével az előszobában. Az együgyű embernek valami nagyon furcsa az oldalát; több tisztet és őrmestert meg is szólított, hogy elmondja mondókáját, de azok részint sürgős elfoglalt ségük miatt — reá sem hallgattak.

Végre rákerült a ser Demeterre egy őrmester beszólította a terembe. De ő mielőtt bement volna félre hívta az őrmestert s megkérdezte:

— Megkövetem az őrmester urat, hogy lehet az, hogy engem szemlére hívnak mikor még katona nem voltam. Az igaz, hogy öt évvel ezelőtt be soroztak, de még nem szolgáltam le három évet.

Az őrmester nagyot nézett Demeter beszédére csodálkozva kérdezte tőle:

— De hát hogy jutott a katonakönyvéhez?

— A kapusi előjáróság kézbesítette nekem.

Az őrmester szánakozólag végig nézett rajta, majd bement és jelentést tett a szemlét vezető főhadnagynak. Ez azonnal intézkedett s Demeter György huszonnégy óra mulva már Gáliczia felé robogott a vonaton. A Kolozsvárról Tramblauvába áthelyezett 23. vadászszázalóhoz sorozták be ujjólag s annyi időt sem adtak neki, hogy hazamenjen s feleségétől meg gyermekeitől elbucszúzzék.

Színház.

MŰSOR.

Hétfőn, jan. 6-án, bérlet 79. szám »A« — A tót leány. Eredeti népszínmű 3 felvonásban.

Kedden, január hó 7-én, bérlet 80 ik szám »B« — Szőke Sándor szerződött tag első felléptéül: Alfonz ur. Vigjáték 3 felvonásban. Irla: Dumas Sándor.

Szerdán, január hó 8-ikán bérlet 81 ik szám »C« — ujdonságul először: A páholy. Bohózat 3 felvonásban.

Csütörtökön, január hó 9-én, bérlet 82-ik szám »A« másodsor: A páholy.

Pénteken, január hó 10-én, bérlet 83 ik szám »B« — Svihákok. Vig operette 3 felvonásban.

Szombaton, január hó 11-én, bérlet 84-ik szám »C« — A suhancz. Operette 3 felvonásban. Zenéjét szerette: Kenti József.

Vasárnap, január hó 12-én, két előadás; délután 3 órakor, félhelyárakkal: A bor. Falusi történet 3 felvonásban; este 7 és fél órakor, bérletszünetben: A Szent-Iván éji álom. Vigjáték 5 felvonásban. Irla: Shakespeare.

* **A kis herceg.** Bájos zenéjü, kedves szövegü operát ez a Kis herceg Daczára, hogy a debreczeni színházban már többször bemutatták, mindig megtartja az előkelőbb érdeklődést. Tegnap este is szépszámu közönség gyönyörködött szép melodijü énekszámáiban s őlismeréssel adózott Komlóssy Emmának, ki a kis herceget pompásan játszotta. Birdos Irma tegnap esteli játékával megmutatta, hogy nagyot haladt. Csak előre és a siker nem fog elmaradni! Nagy Gyula, mint mindig, most is kiváló volt. Az ő játékára legnagyobb dicséret, ha nem dicésárjuk. Székely Gyula Mon'landry szerepében adta tanujelét nagy szorgalmának és jó igyekezetének. A többi szereplők, valamint a kar is ügyesen mozgott. A közönség meglepégedéssel távozott a színházból.

* **A páholy.** Lauffs és Kraatz kitünő bohózata »A páholy« már a jövő héten szerdán színpadra kerül. A bohózat a szabadkőművesekről szól, még pedig oly zseniális feldolgozásban hogy a közönség belefáradt a sok kacagásba. A darab hősei kikapós urak kiket a sok hazugság melylyel csinyeiket a szabadkőművességgel leplezik bolondosabbná, bolondosabb helyzetekbe sodorják őket a közönség nagy mulatságára. A darab előadásában részt vesznek a társulat legkiválóbb erői.

* **Két népszínmű.** Hosszas pihenés után újból színpadra kerül Csépreghy Ferencz Piros bugyelárisa és az Almássy Timamér Tót leány című népszínműve. A két kitünő népszínmű előadásának kiváló érdeket kölcsönöz az hogy a Piros bugyelárisban Török bíróné szerepét Komlóssy Emma, a Tót leány címszerepét pedig F. Kállay Lujza, a színtársulat két kedvelt primadonnája játsza.

A vigéczek ellen.

Hegedüs miniszter Debreczenhez.

Debreczen, jan. 4.

A városi tanácshoz tegnapelőtt a kereskedelemügyi miniszternek egy sokakat érdeklő rendelete érkezett. Szigorú tilalom van ebben a megrendelési törvénynek az ugynevezett fiók-megrendelési telepekkel való kijátszása ellen. A miniszter rendeletet a következőkben ismertetjük:

Több oldalról tudomására jutott a miniszternek, hogy egyes helyeken nem odaváló iparosok és kereskedők iparigazolványt váltanak, esetleg fióktelep felállítására, anélkül, hogy a bejelentett ipart vagy kereskedést, a letelepedett ipar ismérveit feltüntetve ott tényleg gyakorolják, csupán rövidebb vagy hosszabb ideig, pár napig vagy pár hétig megrendelések gyűjtésével foglalkoznak. Meg történik, hogy e foglalkozásuk megkönyvitésére még vándor, vagy mintaraktárt is visznek magukkal s e raktárból esetleg a adást is folytatnak, mindazonáltal ezt is az állandó magtalanadás, az állandó üzletgyakorlás csak

Szükségesnek tartja ennek következtében figyelmeztetni a hatóságot, hogy az adott miniszteri rendelet szerint a kereskedő vagy iparos oly község területén, melyen csupán megrendelések gyűjtése végett, — bár huzamos ideig — tartózkodik, az idézett törvény korlátozása alá esik. Ugyanez áll a vándor- és mintertárolókról.

Felhívja tehát a hatóságot, hogy különösen oly esetekben, midőn nem helybeli lakosoknak állít ki iparigazolványt, ügyeljen fel szigorúan arra, hogy az illetők iparukat ez alapon tényleg megkezdik avagy csupán a megrendelés gyűjtésre szorítkoznak-e? A kellő ellenőrizhetőség végett tartozik tehát az iparhatóság az iparigazolvány kiállítására előtt az ipart üzni szándékozót utasítani, hogy telephelyét és annak minden változását, ahol szükséges, a kerület, utca és házszám pontos megjelölésével jelentse be; az iparhatóság pedig tartozik mindezen adatokat az ipartörvény végrehajtására kiadott 1884. évi 39.266. sz. földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteri rendelet 10 §-ában előírt iparlajstromnak »A telep helye« c. rovatába bevezetni.

Kettős figyelemmel legyen ezután ez alapon az iparhatóság oly bejelentők tekintetében, kiknél már a telephely megválasztásából is kitűnik, hogy csak ideiglenesen, talán csak 1—2 héttig, vagy az idején tartamára kívánnak helyben maradni, a kik pl. raktárakat szállodákban, vendéglőkben stb. állítják föl, továbbá azok tekintetében, kik az állandóság szempontjából kifogás alá nem eshető üzletnelyiséget tartanak ugyan, azt azonban az üzlet természetének és követelményeinek megfelelően nem rendezik be, midőn tekintetében abból a szempontból hogy tlos megrendelés gyűjtéssel nem foglalkoznak-e? Azokkal szemben pedig, kik a törvény célzatát ily módon akarják kijátszani, a hatóság a törvény teljes szigorát alkalmazza.

Különbélék.

+ A ki nem ur. A szászországi felsőbiróság érdekes határozatot hozott a minap abban a kérdésben, hogy a cím mellett az »ur« jelző elhagyása sértő-e vagy sem. A felső bíróság, mint főlebbzési bíróság a büntetőtörvénykönyv 135. szakasza értelmében becsületsértésben bűnösnek mondotta ki a vádlottat, mert a panaszhoz intézett levél címzésében az »ur« jelzőt elhagyta. A főlebbzési bíróság abból a föltevésből indult ki, hogy a vádlott tudta, hogy a panaszost megilleti az »ur« címzés és megvetését akarta kifejezni a megüsztelő jelző elhagyásával.

+ A kifogás. Ön tehát kifogásolja a zongorázást.

— Igen — felelt a szobát kereső agglegény.

— Mi a kifogása az ellen?

— Az, hogy a zongorázás nem oly veszedélyes a gyakorlóra nézve, mint a kerékpárzás vagy automobilozás.

+ Edvard király harisnyái. Amikor a mostani angol királyné még velzi hercegné volt, egy alkalommal egy parasztaasszony előtt, úgy nyilatkozott, hogy büszke arra, hogy hőtud és mindjárt meg is mutatta az asszonynak a harisnyát, amelyt éppen elkészített a herceg számára. A parasztaasszony a következőleg válaszolt:

— Csak én és ön, királyi fenség, akik harisnyákat magunk kötünk, tudjuk, milyen borzasztó lyukakat tudnak szakítani a férfiak a harisnyáikban?

+ Következetlen. Optimista: Így hát semmi sincs, amiért hálás lehetnél?

Pesszimista: Semmi, de semmi.

Optimista: Na, oly megrögzött elégedetlenségnek már azért is hálásnak kellene lenni.

+ Puncstenger. Amikor Russel lord angol admirális 1692-ben a francziákat megverte, III. Vilmos angol király kinevezte oxfordi grófnak. A tengernagy, aki nagyon szerette a puncst, ezt a kinevezést nagyon eredeti módon ünnepelte meg. Chippenhami parkjában hatalmas ciszternát építtetett és ebbe a következőket öntette bele: négy exhoff pálinkát, nyolcz exhoff vizet, 25,000 citromot, negyven üveg citromsavat, tizenhárom mázsa cukrot, öt font reszelt szerecsendiót, háromszáz piritott kétszersültet és egy üveg Malaga bort. Ezen a szeszestón egy csónak uszállt négy matrózzal, kik mindenkinek, aki odajött, egy pohár puncst nyújtottak át. Több mint haterem emberivott a puncstóból, mely mindjárt az első napon kiapadt.

Mulatságok.

Farangi Naptár.

Január 5-én. Iparos ifjak bálja Bikában.
Január 11-én. Izr. nőegylet tea estélye Bikában.

Január 16-án. Gazdászok táncestélye Bikában.

Január 19-én. Asztalos ifjúság bálja Koronában.

Január 25-én. Kereskedők bálja Bikában.

Január 25-én. Függetlenségi-Kör táncestélye Bikában.

Január 26-án. Polgári Kör bálja Bikában.

Február 1-én. Kőművesek Iparosok és segédek zárkörű táncestélye Koronában.

Február 2-án. Bohóc estély Bikában.

Február 5-én. Iparos-Kör bálja Bikában.

Február 15-én. Fülléregylet tea estélye Bikában.

Az iparos-ifjúság táncmulatsága. Már csak egy nap választ el az iparos ifjak táncmulatságától, közeledik már az idő, hogy a mulatni szerető ifjúság kimutassa magát azon a nagyon sikerültnek ígérkező táncmulatságon melyet a hó 5-én, vagyis Vasárnap rendez az iparos ifjúság önképző egylete. A kik tévedésből meghívót nem kaptak sziveskedjenek e célból az iparistülethez fordulni. Mi a magunk részéről a legszebb sikert kívánjuk derék iparos ifjainknak a mely hisszük, hogy nem is marad el.

«Az Iparoskör» február 2-án (Vasárnap) a «Bika» Szálloda dísztermében tartandó táncestélyére az előkészületeket a Biczó Gyula elnöksége mellett működő rendező bizottság már megtette, gondoskodott jó zenekarról, a nők részére érdekes és diszes táncrendről és jó táncosoktól. — Kétségtelenül az idei táncestély is — melyre a meghívók már a jövő héten szétküldetnek — olyan jól fog sikerülni és annyira látogatott lesz mint az előző évié.

CSARNOK.

Az utolsó álm.

— Elbeszélés. —

IV.

A szegény, ártatlan életű Éva fel sem tudta gondolni, hogy mit akar báró Magvas e kijelentéssel.

Elfoglalta helyét a szép szobában s titkon hálát adott Istennek, hogy ily jó helyre vezérelte.

Egy év eltelt s Éva mind jobban megbarátkozott helyével. Boldognak érezte magát, mert a báró felette jó volt hozzá. Sok ajándékot vett neki, s havipénzét rendszeren megkészszerelve adta ki.

Egy sötét éjen, midőn künn vadul zúgott a zivatar a szép paloták tornai között, Éva asztalánál ült szép szobájában s épen a bárótól kapott ékszerét vizsgálgatta.

— Nyisd ki az ajtót! — hallatszik ki vülről a báró szava.

Éva készségesen engedelmeskedett. A mint azonban felnyitotta, sikoltva ugrott hátra.

— Báró Magvas mámorosan lépett be s karjaiba akarta zárni.

— Hehehe! Szép vadgalambom!... Hát mit gondoltunk, nos!... Azt hitted, hogy én itt tartalak minden haszon nélkül? Szerelmed kell nekem, te gyönyörű leány Légy az enyém én boldoggá teszek.

Éva menekülni igyekezett, mint az ártatlan galamb az ölyv karmai elől, de a felhevült báró megragadta.

— Enyimnek kell lenned! Égek birásodért! — rugta fülébe.

Tíz év telt el. A koldusnő jóvendőlése nem teljesült. Éva urasszonnyá lett. Igaz: elvesztette arca tőde pirját, szíve ártatlanságát, de cserében megnyerte helyette a boldog jólétet. Báró Magvas még mindig örülten szerető s elhalmozta mindennel, a mit csak megkívánt.

Egy szer Éva veszedélyes betegségbe esett. Nagy himlő borította be egész testét.

Az orvosok megmenetették ugyan a haláltól, de elbájoló szépsége odalett.

Csunya nyálkás bőr fedte le szép arcát és apró gödrök tették mattá. Hogy felgyógyult s a tükörbe tekintett, elborzadt magától.

Báró Magvas felé sem ment, míg betegesen feküdt. Ez idő alatt másik hal került a bálóba. Szép, bájos, mint Éva volt tőde korában. Mikor a szerencsétlen nő felgyógyult, Báró Magvas beküldött hozzá az új szobalánytól háromszáz forintot azon üzenettel, hogy mehet utjára.

— Utamra? — sikoltott fel Éva. — Tíz évi együttlétem után világba üz? Hát tehetek róla, hogy elvesztettem szépségemet?

Berontott Magvashoz, ki a szőnyegen elrutult nő láttára, rémülten ugrott hátra.

Éva meg neki rohant. Belevájta körmeit a gonosz vén kéjencz hátába és fogaival harapdálva annak arcát, fülébe kiáltotta.

Meghalsz te is! Reád ragasztom a himlőt, átkezzel. Most már elűzsz engem, mert újabb áldozat akadt. Pusztulj el, vén bűnös!

(Folyt. köv.)

Időjárás rövid kimutatás 1901. évről Debreczenből.

1901 év legkisebb hőfoka — 22.0 (január 10), legnagyobb hőfoka + 37.5 (július 30), közép hőmérséklete pedig + 10.17 Celsius fok volt.

1901 évben az összes csapadék 640 millimétert tett ki. Villámlással, mennydörgéssel

szel jött eső volt Debreczen, illetve vidékén 56 szor (1900 évben 44 szor).

A hónapok közép hőmérséklete, a csapadékok mennyisége és a villámzással, mennyi dörgéssel jött esők száma így oszlott meg:

1. A hónapok közép hőmérséklete:

Január:	— 6.97 C fok.
Február:	— 3.58 »
Márczius:	+ 6.17 »
Ápril:	+ 10.74 »
Május:	+ 16.82 »
Június:	+ 21.37 »
Július:	+ 22.54 »
Augusztus:	+ 20.77 »
Szeptember:	+ 15.50 »
Október:	+ 12.23 »
November:	+ 2.88 »
Décember:	+ 3.58 »

Évi közép hőmérs. + 10.17 »

2. A csapadékok mennyisége:

Januárban:	49 milliméter.
Februárban:	41 »
Márcziusban:	48 »
Áprilisban:	65 »
Májusban:	63 »
Júniusban:	37 »
Júliusban:	72 »
Augusztusban:	63 »
Szeptemberben:	50 »
Októberben:	52 »
Novemberben:	57 »
Décemberben:	43 »

Összesen: 640 » volt.

3. Villámzással, mennydörgéssel jött eső volt Debreczen, illetve vidékén:

Januárban:	1 szor.
Februárban:	0 »
Márcziusban:	0 »
Áprilisban:	3 »
Májusban:	10 »
Júniusban:	12 »
Júliusban:	15 »
Augusztusban:	11 »
Szeptemberben:	3 »
Októberben:	0 »
Novemberben:	0 »
Décemberben:	1 »

Összesen: 56 szor.

Időjárás naplójegyzetéből kiírta: K. L.

A Richter-féle Liniment. Caps. comp.

Horgony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül alkalmaztatik köszvényél, csúznál és megbüléseknél.

Intés. Silányabb utánzatok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csakis eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony” védjeggyel és a „Richter” cégjegyzéssel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerertárban kapható. Főraktár: **Török József** gyógyszerész **Budapest.**

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók. **Rudolstadt.**

TEA SZÉTKÜLDÉSI ÜZLET
Farchy R. és társa

Budapest, Nádor utca 13.

szállít 1 Kilo tea vételénél elvámolva bérmentesen minden állomásra utánvét mellett, legfinomabb minőségben közvetlen behozatalu orosz és chinai teát

Cougo-tea	1/2 kilonként	2 frt — kr
Souchong-tea	„ „	2 „ 25 „
Császár keverék legfi.	„ „	4 „ — „
Mikado-tea	„ „	6 „ — „

Moszkvai Moniug tea legfinomabb eredeti orosz csomagolásban 1 orosz font (körülbelül 42 deka.) 3 frt 50 kr.

A Cervello tanárféle

IGAZOL

és az ehhez szükséges elélegző készülék „SALUS” a melyet bel- és külföldi kórházakban

a tüdő és légzőszervek

bajainál kipróbálták orvosi rendelésre minden gyógyszerertárban kapható.

Prospektust és felvilágosítást bérmentve küld a

„NÁDOR GYÓGYSZERTÁR”

Budapest, VI. Váci-körut 17.

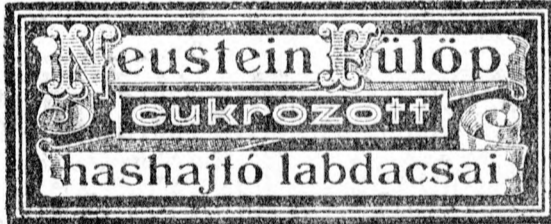

Csak RETHY-félét fogadjunk el!

A valódi Réthy-féle pemetefü-czukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszerertárakban kapható:

Debreczenben:

Balázs Ödön, Füleky Pál, L. Kovács Sándor, Mihalovics Jenő, Rotschnek Emil, Szilcz Ferencz, Tóth Béla gyógyszerertárakban. Hajdu-Sámszonban: Molnár Miklós gyógyszerertárában.

(Neustein féle ERZSEBET labdaccai.)

SZEKSZORULÁS

a legtöbb betegségek forrása ellen. Cukrozott külsejük végett még gyermekeknek is szívesen veszik

Egy 15 pilulát tartalmazó doboz 30 fillér, egy tükercs, mely 8 dobozt, tehát 120 pilulát tartalmaz, csak 2 kor. 40 fillér.

Készpén: előleges beküldése mellett bérmentve küldetik.

ÓVÁS!

Utánzásoktól különösen óvakodjunk. Kérjük határozottan Neustein Fülöp hashajtó labdaccait. Valódi csak, ha minden doboz törvényileg bejegyzett védjegyünkkel piros fekete nyomatásban „Szent Liptó” és „Neustein. Fülöp gyógyszerész” aláírással van ellátva. A kereskedelmi törvény-székileg védett csomagjainak aláírásunkkal van ellátva.

Neustein Fülöp

„Szent Liptó”-hoz címzet gyógyszerertára
Wien. Plankengasse. 6.

Raktár Debreczenben: dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla, Balázs Ödön, Mihalovics István, és Füleki Pál gyógyszerertárakban.

